

"Alis båd"

Sadik Kwaish Alfraji (Irak/Holland)

For mig er et kunstværk en dokumentation af eksistentielle fænomener, som jeg oplever eller observerer, enten personligt eller i relation til andre. Som resultat heraf har jeg tendens til at koncentrere mig om emner, der berører mit daglige liv som menneske, og som har relation til verden omkring mig. Det betyder, at jeg ofte starter med det mest personlige, som udvider sig ind i det sociale, historiske, politiske og større emner som kærlighed, fremmedgørelse, erindring, frihed, identitet, krig og konflikter.

En væsentlig periode af mit liv tilbragte jeg som ung kunstner i Bagdad (Irak), hvor jeg blev født, voksede op og studerede kunst. Mine dannelsesårs Irak var under et stort pres på grund af landets diktatoriske regime, lange krige, konstante frygt og manglende sikkerhed. Jeg var tvunget til at distancere mig, mentalt og til tider følelsesmæssigt, fra menneskemængden, for at genoprette min egen frihed, som jeg blev afskåret fra i omverdenen, som et forsøg på at beskytte og skærme mig selv overfor krigspropagandaen og diktatoren, der kontrollerede hver en del af vores sociale og kulturelle liv. Samtidig var jeg en del af denne menneskemængde; jeg delte dens frygt, dens drømme og sorg. Jeg fandt mig selv spille rollen som observatøren, der dokumenterede såvel mit eget som de andres liv. Jeg forsøgte at gribe hvert minut, scene eller ansigt og fæstne det til papiret, ligegyldigt hvilket papir, for at indfange billedet og følelsen på stedet, før det faldede og gik tabt. Hundrevis af små værker blev produceret. Nogle af dem var jeg nødt til at folde sammen og skjule i mine lommer eller tasker, så de ikke skulle blive set af myndighederne. Alle disse faktorer plus følelsesintensiteten hos en ung kunstner gjorde tegning og grafik (specielt træsnit og ætsning) til en ideel teknik at bruge, hvor de skarpe, grove linjer og mørke masser og figurer blev blandet med de varme, intense og forvirrede følelser jeg dengang oplevede.

Jeg plejede at betragte mig selv som en eksistentiel ekspressionist, et vidne til den smerte og pine, som ikke kun min familie og mine venner led under, men også min elskede by, Bagdad, som blev slidt ned af den vedvarende krigstilstand. Otte grusomme års krig med Iran, efterfulgt af den første og den anden Golfkrig, alt dette var så uudholdeligt. Jeg var nødt til at rejse, og det gjorde jeg.

I Holland fandt jeg et nyt hjem, et nyt liv at leve. Jeg studerede kunst og grafik på et af landets universiteter, og besøgte mange estimerede kunstmuseer og institutioner i Europa, især dem med speciale i moderne kunst og

samtidskunst. Det åbnede både mine øjne og mit sind overfor den enorme verden af kunst, nye metoder, medier og de uendelige muligheder i installationen.

I de seneste år har mit arbejde udviklet sig i retning af mere konceptuelle former, hvor brugen af nye medier såsom video, animationer, ready-mades og installationer bliver blandet med min grafiske baggrund. Dette kan ses i den store sorte figur, der bliver ved at dukke op i de fleste af mine seneste værker. Det er min fortolkning af vores eksistens, legemliggjort af denne figur, der ser på verden i forbavselse og forvirring. Det er derfor, den altid har ledsaget mig, ikke kun som kunstner, men også som menneske. Og efterhånden som min bevidsthed om min eksistens bliver dybere og skærpet med årene, er denne figur blevet mere fortættet, sortere og mere skyggeagtig. Brugen af nye medier giver ikke kun en bred vifte af nye teknikker, men gør også min kunst rigere og fuld af muligheder, da jeg er i stand til at præsentere flere temaer inden for samme koncept. For eksempel min installation 'Huset som min far byggede' (2010), som først blev vist på åbningsudstillingen af Mathaf i Doha, 'Fortalt, ufortalt, genfortalt', og som taler om nostalgi, kærlighed, død, hjem og familie. Alle disse temaer er indeholdt i et komplet projekt / koncept med anvendelse af forskellige medier. Disse medier og teknikker med deres enorme potentiale tilskyndede mig til at bruge og gengive gamle tegne- og grafikværker ved hjælp af video-animationer for at skabe nye koncepter med relation til vores tid.

Sadik Kwaish Alfraji deltager i [TIME, SITE & LORE 2016-17](#) og arbejder med [Poesibog fra flygtningelejren i Rom](#).

<http://sadik.nl/>